

[Orla Møller.]

alle partier fik mulighed for at markere sig med deres egne standpunkter både ved anden- og tredjebehandlinger her i salen. Vi har vel ikke i mange år haft så fri en politisk situation som i denne samling. Naturligvis har det også af og til været nødvendigt for regeringen at bruge sit flertal. Det beklager vi ikke, kun for så vidt som vi kunne have ønsket bredere tilslutning til vore synspunkter. Men vi har fra starten markeret, at vi ønskede vor politik gennemført med det flertal, vi kunne få for den, og vi konstaterer med tilfredshed, at det lykkedes på en måde, der overgår vore egne forventninger.

Der er ikke tid til i dag at give et overblik over den omfattende lovgivning, men der er nogle enkelte hovedsynspunkter, jeg gerne vil have draget frem. Tinget har været overbelastet i denne samling, og vi imødeser en reform af hele arbejdsgangen. Vi har i denne samling måttet bearbejde et stort kompleks i forbindelse med vor eventuelle tilslutning til fællesmarkedet, og i den forbindelse bør det nævnes, at et af de meget væsentlige lovgivningsinitiativer er ført igennem med de jordlove, som for få dage siden blev vedtaget her i tinget.

For det andet ønsker jeg at betone, at boligministeren gennem en omfattende lovgivning har rettet op på de værste vanskeligheder inden for bolig- og byggeområdet og dermed også har taget skridtet til en mere langsigtet planlægning af hele byggesektorens problemer.

For det tredje har socialministeren og arbejdsministeren på det sociale område fået gennemført reformer, der ud fra humanistiske principper og social tankegang må betegnes som virkelige fremskridt til at skabe tryghed for dem, der på grund af alder, sygdom, ulykker eller andre forhold i det moderne samfundsmaskineri glider ud af det produktive liv. Jeg tænker i denne forbindelse på lønmodtagergarantifonden, på de forhøjede beløb under arbejdsløshed, men ikke mindst på den omfattende syge- og dagpengereform, der vedtages i morgen. Her

er der tale om en reform, der kommer på højde med eller overgår socialreformen fra 1930'erne.

For det fjerde: også på det kulturpolitiske område i videre forstand er der sket reformer. Jeg tænker på lovene fra kulturministeren om film og biografer og på undervisningsministerens første skridt til at realisere planerne om en ændret folkeskole og den omlægning, der er sket af de erhvervsmæssige grunduddannelser.

Jeg kunne naturligvis fortsætte denne opremsning længe endnu, men jeg ønsker at få betonet, at regeringens bestræbelser for at fremme mulighederne for en fortsat ekspansion i dansk erhvervsliv har fundet flere markante udtryk, bl. a. ved revisionen af egnsudviklingsloven og ved skabelsen af kapitalmarkedsrådet.

Når jeg slutter med at pege på lovforslagene fra det nye ministerium for forureningsbekæmpelse, er det for at få lejlighed til at understrege et par hovedsynspunkter mere. Det lovforslag om miljøbeskyttelse, vi forleden havde til første behandling i tinget, trækker nogle meget afgørende synspunkter op for problematikken i et moderne samfund. Vort samfund skal være et trygheds- og trivselssamfund, og det betyder, at vi på alle de sociale områder skal give mennesker mulighed for at leve trygt. Om dette er vi i det væsentlige enige her i det høje ting. Men alligevel kan vi gang på gang i lederspalter i landets aviser læse bemærkninger om, at nu er vi nået dertil, at alle betaler til alle. Jeg siger ikke, at jeg vil blæse alle den slags lederartikler en lang march, men jeg finder dem totalt forældede og uden forståelse for, hvor let den menneskelige tryghed kan ændres i et moderne samfund. Ud over at sørge for, at de enkelte individer kan komme til at opleve samfundet som noget trygt og retfærdigt, er det blevet mere og mere klart i de senere tiders politiske debat, at selve vor samfundsplanlægning kan være med til at ødelægge miljøerne for mennesker. Det er ikke nok at lægge vægt på ekspansionen af vort er-